

հոս ինչ կը ծախեն, ցցուցածը գրա-
ծախի խանութ էր: «Պիրք կը ծա-
խեն հոս, որդի, ըսաւ հայրը: «Սայ,
ես գիրք մը կ'ուզեմ», ըսաւ տղան:
«Լեցիր սա տոնները անցնին տղաս,
ես քեզի աղիւսակ մը կ'առնեմ: — Լե-
զիւսակը՝ ինչ բան է, ըսաւ տղան:
«Լեւարտ հրէս վրայ պիտուական գիրք
մը կայ նէ աղիւսակն է, ըսաւ հայրը.
ինչու որ անով ստակներուդ հաշիւը
կը գիտնաս, ըրած վաստակդ ու ծախ-
քդ համրանքի տակ կը ձգես: Լեզի-
սակը սորվեցար նէ՝ ամէն բան սոր-
ված ես: — Հապա ան ինչ բան է, ը-
սաւ տղան, ու ոսկիէ արծըթէ ե-
րիզներն՝ ու ծոպերը՝ կը ցուցնէր
մատովը. «Լեզիւսակը ու ծոպ կ'ը-
սուին», ըսաւ հայրը: «Ինչ կը շի-
նեն ատոնցմով: — Չէս տեսներ ծո,
ըսաւ հայրը. քու հագուստիդ վրայ
ալ իմ վրաս ալ որչափ կայ անկէց.
դուն աս գիտցիր ու աղէկ միտքդ պա-
հէ, որ աշխարհքիս վրայ մարդս փառք
ու պատիւ ունենալ կ'ուզէ նէ՝ այս-
պիսի բաներով պիտի զարդարուի. չէ
նէ երեսի վրայ կը մնայ, ու հաց ալ
չգտներ, իմացա՞ր, ։ . . Ես որովհե-
տե կամաց կամաց ճանչնորեցայ ա-
սոնց հետ ու սկսայ մէկտեղ քալել,
հարցուցի հօրը թէ՝ «Պարատուն
կ'երթայ տղադ, ։ Պարձաւ նայե-
ցաւ երեսս, ու կարծես թէ Պղատոն
կամ Լըիստոտէն է՝ սկսաւ անանկ
ծանր ու խոհեմ կերպով ըսել ինծի.
«Տղաքը դպրատուն խրկելը ան ան-
խելք ծնողաց հնարքն է՝ որոնք որ ի-
րենց ծնողական պարտքերէն փախչիլ
կ'ուզեն: Չէ. քանի որ ես ողջ եմ,
տղուս վարպետը ես պիտի ըլլամ:
Սեծ կապ է, մեծ պարտք է տղայ
կրթելը. ափսոս որ հիմակուան մար-
դիկը անհոգ են աս բանիս: Վիչ աշ-
խատանք է տղոց աս տարիքէն ամէն
աղէկ կրթութիւն տալը. առջի ծալ-
քը չանցնիր: Իմ խելքս միտքս ան է
որ սըւիկայ լաւ քրիստոնեայ, լաւ

մարդ ընեմ. . . Լեւ միջոցին տղան պըզ-
տիկ շնիկ մը տեսաւ որ տէրը կորսն-
ցուցած կ'երևնար. քաշեց հօրը հա-
գուստէն, «Սայ սա շնիկը կ'ուզեմ»,
կանչեց: Հայրը շուտ մը ինծի կէս բա-
րե մը տալն ու տղուն հետ մէկտեղ
շանը ետեւէն վազելը մէկ ըրաւ. տը-
ղուն կամքը կատարելու համար իր
փառաւոր քարոզը կէս թողուց. ես
ալ ապշած մնացի ու կը մտմտայի թէ
ինչ դժուար բան է գործքով կատա-
րել ան բանն որ բերնով ըսելը շատ
դիւրին է:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԱՇԽԱՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Սարսիլիա:

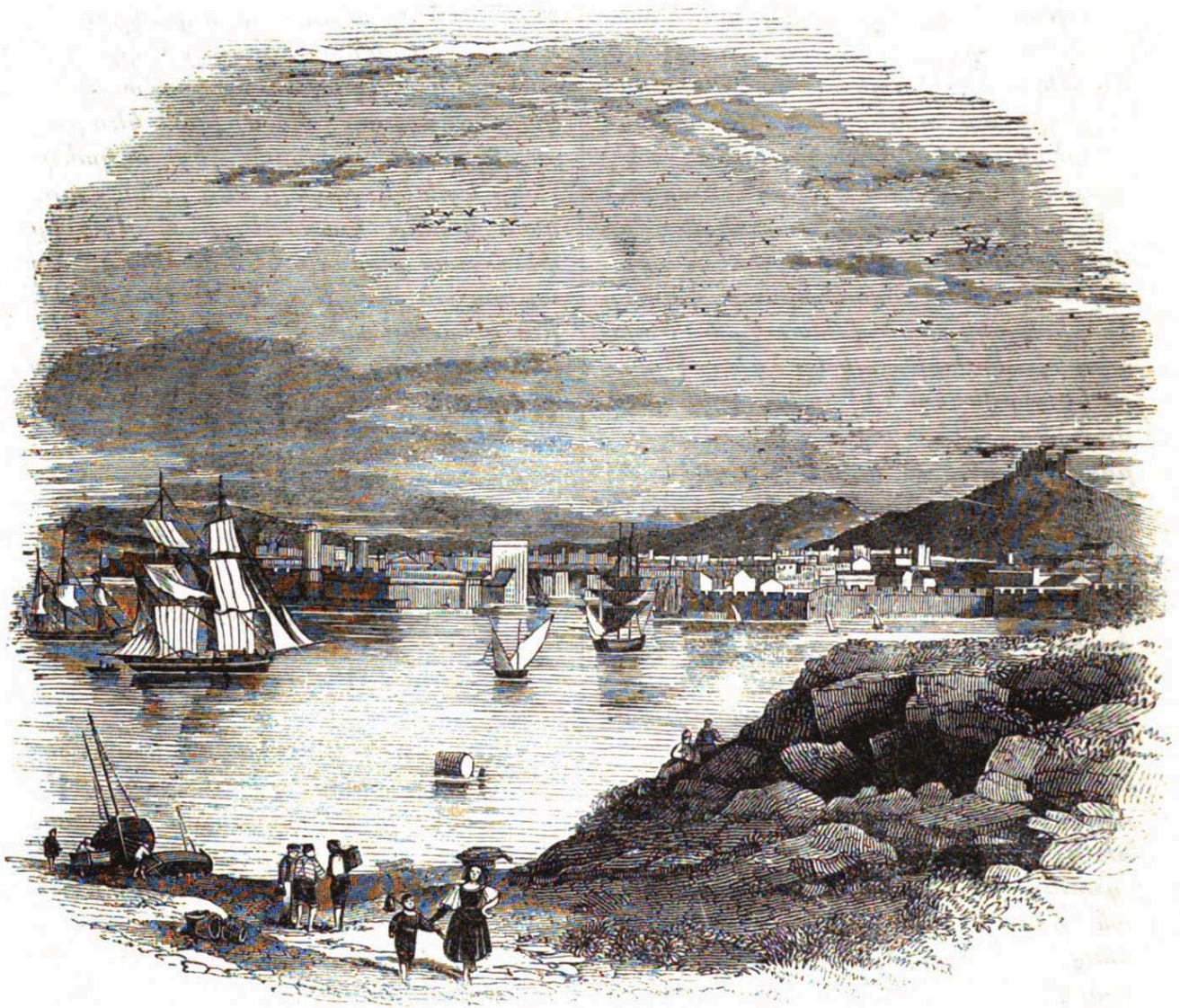
ՎՐԻՍՏՈՍԻ 600 տարի առաջ Փո-
կէացի յոյն գաղթականները Փոքր Լե-
սիայէն Եւրոպա անցնելով՝ աս քա-
ղաքս շինեցին Սիջերկրական ծովուն
վրայ, որ հիմա Վաղղիոյ տէրութե
առաջին մեծ ու բանուկ նաւահան-
գիստն է: Վիչ ատենուան մէջ ան-
կարծելի կերպով ծաղկեցաւ Սարսի-
լիան, ու քաղաքացիք սկսան Վաղղիոյ,
Սպանիոյ, Իտալիոյ, Հոլանտայի,
Լեզիոյ ու արեւելքի հետ առու-
տուր ընել. ուստի Սարսիլիա քաղա-
քը խիստ հին ատենէ՝ ի վեր ծովային
վաճառականութեան կողմանէ միշտ
երեւելի եղած է: Եւ ասոր գլխաւոր
պատճառն է քովի երկիրներուն ան-
բեր ըլլալը ու իր դիրքին լաւութիւ-
նը, որով բնականապէս քաղաքացիք
վաճառականութե ետեւէ կ'ըլլային:
Իսկ երբոր Վաղղիացիք Նեզայիլի
ալ տիրեցին, Սարսիլիացիք սկսան
իրենց վաճառականութիւնն ալ Լիւրի-
կէ, Լիւրիկա և ինչուան Լիւտիւեան
կղզիները տարածել:

Սարսիլիայէն ելած գլխաւոր վա-
ճառքն է գինի, օղի, ու զանազան

1 Զուգը հագուստը:

2 Երեւ:

3 Փիւսիլիա:

Մարտիկա :

Հոտաւէտ ըմպելիքներ ու ջրեր , չոր պտուղներ , կապար ¹ , աղած ձուկ , ձէթ , սապոն , ժանգառ ² , տորոն ³ , բամբակէ ու մետաքսէ կտաններ , շաւ , ժապաւէն և այլն : Իսկ դրսէն եկածներն են շաքար , խահուէ , բամբակ , մորթ , լեղակ , պղպեղ , երկաթ , ներկելու փայտ , ու զանազան արմտիքներ :

Սաւահանգիստը բաղաբին մէջտեղը կ'իյնայ՝ ընդարձակ ու ապահով , և ինչուան 1200 նաւ կրնայ աւնուլ , բայց շատ խորութիւն չունենալուն՝ տարուէ տարի կը փորեն : Մարտի-

լիայի մէջ շատ երեւի գործարաններ կան , ինչպէս սապոն շինելու , շաքար զտելու , ապակի գործելու , ներկելու , և այլն : Իսկ շէնքերուն մէջ երեւի են թագաւորական պալատը , մայր եկեղեցին , դատաստանարանը , մեծ թէատրոնը , ծովեզերեայ ճեմելիքը , և մաքրարանը՝ որուն նմանը Եւրոպայի մէջ չկայ : Եւ նաև շատ ուսումնական ընկերութիւններ , ճեմարաններ , դպրոցներ , տնկաբանական պարտէզ , գրատուն , մեծաշէն թանգարան , և այլն : Իսկ բնակչաց թիւն է 146,200 :

1 Քեղեւի :

2 Զէնիւր :

3 Պոյս + Էօֆի :

1 Քարանիկ :